

συνέντευξη αφηγήτριας Μαρίνας Καλαμιώτη: Περιγραφική καταγραφή εσωτερικών μεταναστεύσεων /μετακινήσεων

[η συνέντευξη δόθηκε τον Ιανουάριο του 2016 στο σπίτι της αφηγήτριας στον Καταυλισμό των Ρομά στο Χαλάνδρι Αττικής, περιοχή Νομισματοκοπείου]

Η Μαρίνα Καλαμιώτη (πατρώνυμο Τζεράμ), αλβανικής καταγωγής, γεννήθηκε το 1989 στην **Αυλώνα Αλβανίας** – από όπου και κατάγεται ο πατέρας της. Ο πατέρας της ήταν σιδεράς και η μάνα της ύφαινε χαλιά. Τα παιδικά της χρόνια τα πέρασε εκεί μέχρι να ξεσπάσει ο πόλεμος στην Αλβανία.

Το 1997 ήρθαν στην **Ελλάδα** εξαιτίας αυτού του πολέμου. Ένα χρόνο πριν, το 1996 ήρθε ο πατέρας της και το 1997 ήρθε η υπόλοιπη οικογένεια – η μητέρα και τα δύο παιδιά. Έμειναν στα **Κάτω Πατήσια**. Εκεί πήγε σχολείο – ολοκλήρωσε το γυμνάσιο, ενώ δεν συνέχισε στο λύκειο, όπου έκανε φιλίες με συμμαθήτριες της από πολλές χώρες (Αλβανίδες, Ρουμάνες, Σύριες και Ελληνίδες). Μέχρι σήμερα η οικογένεια διατηρεί ένα σπίτι στην περιοχή, το οποίο νοικιάζει. Ο πατέρας της μετά το γάμο των δύο παιδιών επέστρεψε στην Αλβανία. Ακόμα διατηρεί σχέσεις με ανθρώπους στα Κάτω Πατήσια, μένει ο αδερφός της, μια θεία, μια ξαδέλφη και μια φίλη της γειτόνισσα από τότε. Πριν τον γάμο έβγαζε τα προς το ζην μοιράζοντας διαφημιστικά φυλλάδια, λογικά (δεν αναφέρθηκε πολύ στην εργασία της) «οργώνοντας» την Αθήνα εφόσον μας περιγράφει πως γνωρίστηκε με τον μετέπειτα σύζυγό της πάνω στη δουλειά, συγκεκριμένα στο νεκροταφείο του Χαλανδρίου (!) όπου δούλευε αυτός. Η πιο σημαντική στιγμή που ξεχωρίζει από τον κοινό τους βίο είναι η πρώτη τους βόλτα. Μαζί με μια μεγάλη παρέα πήγαν σε μια εκκλησία σε ένα βουνό (μάλλον στον **Προφήτη Ηλία** – δεν είναι σίγουρη), τους έκανε εξακρίβωση η αστυνομία και μετά πήγαν στην **παραλία** όπου έμειναν όλη τη νύχτα.

Το 2010 παντρεύτηκε τον Σπύρο Καλαμιώτη και μετακόμισε στο σπίτι του συζύγου της στον **καταυλισμό του Νομισματοκοπείου στο Χαλάνδρι**. Ο Σπύρος, ρομά στην καταγωγή, γεννήθηκε στο Χαλάνδρι και μένει από την παιδική του ηλικία στον καταυλισμό. Η οικογένεια του μετακόμισε εκεί πριν 25 χρόνια, όταν έμειναν στο δρόμο εξαιτίας μιας κατάσχεσης (;). Στην αρχή έμειναν σε σκηνές περίπου 10 οικογένειες και σιγά σιγά ήρθαν κι άλλες από την Κρήτη, το Μενίδι κ.ά. και έχτισαν τις παράγκες.

Έχουν κάνει τέσσερα παιδιά (5, 3, 1,5 ετών και ένα βρέφος λίγων μηνών). Έκτοτε η ζωή της περιστρέφεται γύρω από τον καταυλισμό. Κατά βάση μένει στο σπίτι να φροντίσει τα παιδιά της. Με την οικογένεια της πηγαίνει βόλτες στην **παιδική χαρά στον Άγιο Νικόλαο στο Χαλάνδρι** και κάπου κάπου επισκέπτονται συγγενείς **στα Σπάτα, στη Νέα Ιωνία κ.ά.** Μακρινούς συγγενείς έχουν και στο Πάτημα στο Χαλάνδρι. Το μοναδικό ταξίδι το οποίο αναφέρει είναι στη **Μυτιλήνη** (2013), όπου ζει ένας κουνιάδος της και όπου πήγε για να γεννήσει το ένα της παιδί. Τα υπόλοιπα παιδιά γεννήθηκαν στην Αθήνα.

Ο σύζυγος της δούλευε στο κοιμητήριο στο Χαλάνδρι, στην αρχή πουλούσε λουλούδια και για ένα μικρό διάστημα έσκαβε, αλλά σήμερα είναι και οι δύο άνεργοι και συντηρούνται οικονομικά από τα πεθερικά της, που ζούνε σε μια παράγκα δίπλα τους. Θέλει να φύγει από τον καταυλισμό

εξαιτίας των κακών συνθηκών διαβίωσης και να πάει να μείνει σε σπίτι, ωστόσο δεν θέλει να φύγει από την περιοχή του Χαλανδρίου («εδώ μεγάλωσε ο άντρας μου, εδώ γεννήθηκαν τα παιδιά μου»).

Γενικές πληροφορίες για τον καταυλισμό: μας πληροφορεί πως η πλειοψηφία είναι Χαλκιδαίοι, ενώ υπάρχουν δυο - τρεις Αλβανίδες που έχουν παντρευτεί ρομά. Οι Χαλκιδαίοι ρομά έχουν συγγενείς στο Γέρακα, το Μενίδι, την Κρήτη και τη Μυτιλήνη. Ενδιαφέρον έχει η πληροφορία πως όταν έχουν την οικονομική άνεση οι γάμοι των ανθρώπων του καταυλισμού γίνονται στο Ρίο, ένα κέντρο διασκέδασης στη Χαλκίδα. Διαφορετικά γίνεται ένα γλέντι – τραπέζι στον καταυλισμό.

[η συνέντευξη της Μαρίνας Καλαμιώτη έγινε από τον Θέμο Αναγνωστόπουλο μέλος της ομάδας ρομά της ΟΠΙΔΗΧ]